

блажаваше Ахилея, че когато живѣеше ималъ честта да има вѣренъ приятель т. е. Патрокла, а слѣдъ смъртта си да има единъ великъ провъзгласитель (Омира). Но когато обикаляше градътъ и глѣдаше всичкитѣ забѣлжательни нѣща по него, приближа единъ до него и му рече дали т. е. иска да види китарата на Александра (на Паридя). А той каза че малко се грижи за нея, но търсеше китарата на Ахилея, съ която пѣше славата и дѣянията на ония мъжие, които показаха юначество.

§ 16. А въ онова врѣме войводитѣ на Дарий III Кодоманъ бѣха събрали голѣма сила и опълчиха се противъ него при заминуванието му прѣзъ рѣка Граникъ, ⁽¹⁾ която се пада на сѣверо западъ на Мала Азия. Види се че тукъ бѣше нужно да воюватъ при началото на влизанието на Александра въ Азия; защото мислеха че мѣстото бѣше като врата на Мала Азия; но повечето отъ Македонцитѣ бѣха уплашени поради дълбочината на рѣката, и за стръмнитѣ и каменититѣ мѣста отъ вѣтъ брѣговетѣ, по които трѣбваше да прѣминатъ съ сражение. А нѣкой пакъ мислеха; че трѣбваше да пазятъ и законното на онзи мѣсець нареченъ Десий, който съответствува съ Априлий — Майй, въ който Македонскитѣ царие нѣмаха обичай да излѣзатъ на бойното поле. Но

1). Рѣка на Мисия, при Еллисподѣ, а днесъ се нарича улова, възможно отъ първото минуване на Александра.